

Consell General de les Valls

Acta Núm. 21/1991

Sessió Extraordinària del dia 23 de desembre de 1991

El dia 23 de desembre de 1991, dilluns, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

Punt únic:

Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei sobre les Transfèrències als Honorables Comuns.

Sota la presidència dels MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau i Josep Casal Puigcernal, Síndic General i Sub-Síndic General, respectivament, assisteixen els membres següents:

Per Canillo	Els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila Torres, Antoni Casal Mandicó, Jordi Font Cabanes i Miquel Casal Casal.
Per Encamp	Els MM.II. Srs. Roc Rossell Dolcet, Jordi Mas Torres, Isidre Torres Pons i Enric Pujal Areny.
Per Ordino	Els MM.II. Srs. Joan Naudi Ambatlle, Enric Dolsa Font, Joan Martínez Benazet i Josep Ma. Armengol Adellach.
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Francesc Grau Esplandiu, Josep Garrallà Rossell, Josep Ma. Rossell Pons i Xavier Montané Esplandiu.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné, Antoni Armengol Vila, Robert Cassany Vila i Josep Anton Ribes Roca.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Jordi Areny, Josep Cases Baró, Albert Pintat Santolària i Joan Obiols Camillo.
Per Escaldes-Engordany	Els MM.II. Srs. Miquel Aleix Areny, Marcel·lí Albós Riba, Ramon Canut Bové i Xavier Espot Miró.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Guillem Benazet Riba, Josep Casal Casal, Agustí Font González, Josep Dalleres Codina i Antoni Armengol Aleix.

Després de l'oració, el M.I. Sr. Síndic General procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i declara oberta la sessió. Són les deu en punt del matí.

Seguidament el M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a l'ordre del dia.

Punt únic: Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei sobre les Transferències als Honorables Comuns.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la Proposició de llei (publicada per Edicte (de data 3 de desembre de 1991), així com a l'Informe elaborat pel M.I. Govern (Reg. Núm. 846-A).

El M.I. Sr. Enric Pujal explica que la confecció d'aquesta Proposició de llei per part de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE ha estat molt laboriosa, una mica més que altres proposicions de llei, degut a què s'ha volgut, d'alguna manera, consensuar el seu redactat amb tots els Comuns de les Valls. Diu que durant aquests últims tres mesos, s'han anat produint reunions entre els Cònsols de les Valls i la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE, s'han analitzat diversos Projectes de llei, s'ha analitzat article per article d'aquests Projectes i s'han arribat, doncs, a consensuar pràcticament tots els articles, inclús diria, per la seva part, que tots els articles que s'acaben de llegir. Explica, també, que l'article que va ser més conflictiu va ser l'article 4, que parla de la distribució dels diners, doncs quan es tracta d'aquest assumpte sempre apareixen els conflictes i en aquest cas no va ser menys. Afegeix que la Comissió va creure, en aquell moment, que els Cònsols havien d'aportar una solució a aquesta distribució i se'ls va demanar el seu parer sobre aquest punt i, al cap d'uns dies, per unanimitat, van donar la Proposta que avui està escrita en aquesta Proposició de llei. Considera que és una Proposta que s'ajusta bastant a la realitat, ja que ha estat proposada pels set Comuns de les Valls i suposa que ells van tenir les seves dificultats per arribar a aquest resultat, inclús ho pot afirmar perquè té informació de les seves reunions, i s'imagina que tots els Comuns volien vogar cap a casa seva, però creu que van ser prou intel·ligents per trobar la solució que avui figura en aquesta Proposició de llei, que ell accepta totalment. Diu que volia deixar això ben clar perquè potser no és habitual que les Comissions legislatives treballin amb els Comuns, com ha estat en aquest cas, en què la Proposició de llei ha estat totalment consensuada amb els Comuns de les set Parròquies i que, com a President de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE voldria demanar, donada la importància i la transcendència històrica d'aquesta Proposició de Llei, que es votés aquest text per unanimitat.

El M. I. Sr. Jordi Mas lamenta haver rebut la convocatòria per a aquesta sessió i l'informe del Govern en aquest mateix moment, a l'entrar a la sala de sessions i pensa que és un tema prou transcendental perquè mereixi un període de reflexió abans d'entrar en debat. Demana per què s'ha convocat tan ràpidament aquesta sessió, donada la importància del tema.

El M.I. Sr. Síndic General respon que la convocatòria d'aquesta Sessió Extraordinària va ser lliurada als Consellers Generals el dissabte al matí, amb motiu de la Sessió Tradicional de Sant Tomás, en la qual ell no hi era present, i que suposa que el fet d'haver-hi el cap de setmana entremig, deu haver dificultat que li arribés la seva, així com la documentació que s'hi adjuntava. Afegeix que la reunió va ser convocada a petició del Sr. President de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, de resultes de l'acord unànime d'aquesta Comissió en què es demanava que aquesta Proposició de llei es podés debatre en la Sessió Tradicional de Sant Tomás i que, si bé no ha pogut ésser examinada en la mateixa Sessió Tradicional de Sant Tomás, és un tema suficientment important perquè ho sigui en una Sessió Extraordinària i, per això, es fa avui.

El M.I. Sr. Enric Pujal creu que aquesta és una parcel·la de poder que pertany al M.I. Sr. Síndic General, doncs els dies estipulats pel Reglament del Consell General per aportar-hi esmenes s'havien esgotat i, si algun Conseller General volia presentar-hi esmenes ho podia haver fet lliurement. Afegeix que a la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE li va semblar important que aquesta Proposició de llei es pogués aprovar abans de finalitzar l'any per, senzillament, donar satisfacció als Srs. Cònsols que hi havien participat.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes manifesta que, en nom dels membres de la minoria que formen part de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE, s'adhereix a les primeres paraules que ha dit el President de la Comissió, demanant la unanimitat d'aquesta Cambra en l'aprovació d'aquest text.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que, si ha interpretat bé la intervenció del M.I. Sr. Enric Pujal, quasi demanava que ni se'n parlés, però que ell pensa que aquesta Proposició de llei és prou important per discutir-la i que, essencialment, en el contingut hi està plenament d'acord, perquè pensa que és un pas important per a la descentralització administrativa a nivell dels Comuns. Diu que els que han estat al Consell General aquests anys anteriors, aquests últims dos anys, i han treballat conjuntament amb els respectius Comuns, s'han adonat del que costa arribar a la realització de les obres i pensa que aquesta Llei farà que els Comuns, almenys així ho espera, funcionin a nivell administratiu i d'inversions d'obres, amb molta més celeritat del que funcionaven fins ara. Afegeix que està d'acord pràcticament en tot, però que ha de manifestar el seu desacord amb el títol 1, article 4, on es parla de la distribució i, encara que el M.I. Sr. Enric Pujal expliqui que s'ha arribat a un acord, pensa que hi ha una qüestió important. Diu que està a punt que la Constitució surti a la llum pública i que el poble andorrà la pugui refrendar, cosa que pot succeir en un termini de cinc o sis mesos i que, en aquesta Constitució, convindria que la representativitat al Consell General ja no sigui l'actual i ja no hi haurà quatre Consellers per cada Parròquia sinó que això canviarà. Creu que tothom està d'acord en aquest punt, doncs el text constituent, en un dels seus apartats, preveu que el Consell General ha d'ésser representatiu del poble andorrà i -amb això hi està completament d'acord- avui dia la diferència de població fa que no totes les Parròquies podran tenir la mateixa representació en el Consell General. Afegeix que aquest és un sacrifici que les Parròquies petites estan disposades a fer, almenys per les discussions d'aquests últims dies tothom està d'acord i tothom convé que, malgrat tot, el Consell General es configurarà d'una altra manera de la que està configurat avui i, llavors, vist aquest argument, pensa que el que no es pot fer és fer pagar un preu econòmic a les Parròquies petites, ja que pagaran un preu polític amb la nova Constitució, però el preu econòmic no el pagaran. Diu que la seva aportació a aquesta discussió és mirar de trobar una solució perquè aquestes Parròquies no quedin perjudicades econòmicament, ja que políticament sí que ho seran, i la seva proposta fóra que el repartiment, en compte d'aquest 35% i 15%, fos 25% i 25%.

El M.I. Sr. Jordi Farràs recull una mica l'esperit del M.I. Sr. Enric Pujal, en el sentit que la Proposició de llei que avui s'ha d'aprovar és fruit d'un llarg procés de negociació, en el qual s'ha arribat a un acord fonamentalment just, i la prova és que els set Comuns, que coneixen més d'aprop la realitat i les dificultats que tenen per administrar les seves Parròquies han arribat a aquesta fórmula d'entesa. Diu que avui en dia, tornar a posar en causa això és, probablement, tornar a replantejar el problema des de zero, i per això creu que el M.I. Sr. Enric Pujal anava en el bon sentit de la història, al dir que això és fruit d'una negociació llarga, laboriosa, on tots potser hi han deixat una part del que volien adquirir, però que és un compromís acceptable per a tothom. Afegeix que la Parròquia d'Andorra la Vella, en aquest

cas i en d'altres, ha treballat conjuntament amb els seus Cònsols i ha trobat que la fórmula que s'ha pactat és l'encertada i la que dóna viabilitat a la bona administració de tots els Comuns i, per això, pel que respecta a la Parròquia d'Andorra la Vella hi ha un acord entre el Comú de la Parròquia, ja no diu els Cònsols sinó el Comú de la Parròquia, i els quatre Consellers Generals per recolzar aquest text amb la formulació que ha estat presentada.

El M.I. Sr. Josep Cases respon al M.I. Sr. Jordi Farràs que està d'acord en què a la Parròquia d'Andorra la Vella s'hagi arribat a un acord i pensa que a la de Sant Julià de Lòria també, ja que personalment no té cap desacord amb el Comú, perquè si es fa l'anàlisi del que els toca a Sant Julià de Lòria es queden pràcticament igual, però diu que ell no està aquí per defensar només la Parròquia de Sant Julià de Lòria, sinó per defensar totes les Parròquies d'Andorra i, en aquest cas, les més perjudicades són les Parròquies que tenen menys població i menys territori. Pensa que el que es faci avui és important per al futur però no és un problema de vida o mort i que, si la Proposició de llei ha de passar així ell l'aprovarà, però pensa que fóra molt més justa si s'arribés a equilibrar aquesta distribució econòmica dels Comuns amb la fórmula que proposava.

El M.I. Sr. Jordi Farràs precisa que quan ell diu que és un acord equilibrat no vol dir en benefici de la Parròquia d'Andorra la Vella, sinó que és un acord equilibrat per a totes les Parròquies, les més i les menys poblades.

El M.I. Sr. Joan Martínez diu que vol fer una intervenció a resultes de la intervenció que ha fet el M.I. Sr. Josep Cases. Pensa que s'ha de valorar molt bé el pes de les paraules del M.I. Sr. Enric Pujal quan ha parlat de les dificultats i del treball que ha comportat aquest acord, un acord refrendat per tots els Cònsols, el que vol dir que no és un acord lleuger sinó que respecta totes les Parròquies, en el qual s'ha buscat un equilibri entre les grans i les petites. Pel que fa a la Parròquia d'Ordino, explica que el Sr. Cònsol ho va portar al Consell de Comú i aquest s'hi va adherir per unanimitat. Diu que no veu cap problema en la distribució que avui es presenta per aquesta transferència als Comuns i que, d'altra banda, pensa que és un moment històric, doncs a part de l'autogestió que representarà per als Comuns, també és un moment que pot ajudar a fer un altre tipus de política i una altra distribució inclús de majories i minories en aquesta Cambra, doncs desapareixerà una mica la feina clàssica del Conseller General que era anar a buscar els recursos per a la seva Parròquia, i podrà fer més feina legislativa i més feina a nivell legislatiu nacional, oblidant una mica el mossec del Pressupost Nacional que s'ha d'emportar cada Parròquia i, per tant, pensa que és un moment històric, es un pas endavant, i discutir ara si és un 35% o un 25%, quan és una qüestió llargament elaborada, pesada i equilibrada, és anar endarrera i allargar el debat sense buscar uns fruits clars.

El M.I. Sr. Miquel Aleix es felicita que aquí i avui no es qüestionï el fons de la Proposició de llei, sinó la forma de distribució i diu que li satisfà molt veure que, per unanimitat de la Cambra, tothom està d'acord amb el fons de la mateixa. Quant a la distribució, diu que ell i els representants de la Parròquia d'Escaldes-Engordany que el 35 i 15% és totalment just, perquè les despeses d'una parròquia no són iguals, segons la seva població. Creu que els Cònsols, amb la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE, van arribar a un acord per unanimitat i els Consellers Generals de la seva Parròquia i ell mateix s'adhereixen totalment a aquest repartiment i a aquest sistema, i es feliciten que avui hagi vist la llum aquesta Llei, que permetrà als Comuns una autodeterminació a nivell econòmic i així una autogestió de les seves pròpies inversions.

El M.I. Sr. Josep Garrallà, en relació amb les paraules del M.I. Sr. Josep Cases referents a què creu que tothom està d'acord amb la futura composició del Consell General, diu que ell encara no ha donat mai aquest acord, perquè encara no sap aquesta composició i troba una mica exagerat parlar-ne en aquests moments. Quant al fons de la Proposició de llei també hi està completament d'acord però, quant a la distribució, si bé s'afirma que és molt justa, creu que no ho és tant perquè depèn molt, a cada Parròquia, de la situació que tingui i de la manera en què està distribuïda la població i, precisament, la Parròquia de La Massana n'és una que a nivell de despeses en té moltes, perquè la població està molt dispersa, i això compta a nivell de les inversions que s'hauran de fer. Afegeix que els Consellers Generals de la Parròquia de La Massana no n'han estat massa informats a nivell de Comú, no han tingut la sort d'haver discutit aquesta qüestió dins del Comú com altres Parròquies ho han fet. Pregunta al Govern amb quins recursos comptarà per poder garantir les inversions que quedaran de caire general perquè quan haurà deduït aquest 30% del Pressupost General, no sap què li quedarà al Govern.

El M.I. Sr. Robert Cassany s'adhereix a les primeres paraules del M.I. Sr. Enric Pujal i diu que una de les virtuts del règim parlamentari és, entre d'altres, assolir un control de la tècnica pura pel sentit comú i aquí, el control de la tècnica pura, que són els números, ja els han fet els Cònsols entre ells i han arribat a un acord que, si ells el consideren just, a nivell del Consell General també s'ha de considerar just, perquè ells són els defensors de la Parròquia. Afegeix que, respecte al Govern, que tanta por li fa al M.I. Sr. Josep Garrallà que es quedi sense recursos, aquest també ha consensuat amb els Cònsols i ha trobat que aquest acord era profitós per a tot el país. Creu que el que el Consellers Generals han d'anar a buscar al fer una llei, és que sigui viable i no s'hagi de contestar o discutir-la d'aquí a uns anys. Diu que, ben entès, si la Parròquia d'Andorra la Vella busqués realment el que li convindria o li pertocaria com a diners segons la població, aniria molt més amunt del que li toca i, si les Parròquies petites anessin a defensar el territori, potser també la diferència seria una mica apartada del que hi ha actualment, però creu que s'ha de fer confiança als Comuns de les Valls, ja que entre tots han arribat a un acord unànim, i fer confiança, també, al Govern, que està d'acord amb aquest plantejament de la llei, i el que s'ha de fer ara és passar a les votacions i demanar si el Consell General està d'acord en votar d'una manera unànim o si realment n'hi ha que volen oposar-se a aquesta Proposta de llei, encara que sembla que no, perquè no veu que ningú vulgui presentar cap esmena ni se n'ha rebut cap.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila s'adhereix plenament a la intervenció que ha fet el M.I. Sr. Enric Pujal, President de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE. Quant a la Parròquia de Canillo, explica que aquesta Proposició de llei va ser debatuda en ple Consell de Comú i almenys, per la seva part, va donar-li el ple suport, i aquest suport davant del Comú també el dona avui aquí, a la sala del Consell General.

El M.I. Sr. Enric Dolsa felicita a tota la Cambra perquè veu que aquesta Proposició de llei s'aprovarà pràcticament per unanimitat, a part d'alguna petita modificació que veu que és possible que es pugui fer. S'adhereix totalment a les paraules del M.I. Sr. Enric Pujal, però fent un incís, que aquest recordarà i els Srs. Cònsols que estan presents a la Sala també recordaran, que és que en una de les reunions de la Comissió que es va tractar aquest assumpte, quan es va debatre la qüestió del repartiment, ell es va reservar el dret a tractar aquest tema en el Ple del Consell General, perquè no estava d'acord amb el repartiment que es feia basat en el 35% i el 15%, i va expressar que avui es manifestaria al respecte, pensant que, i adherint-se totalment a les paraules del M.I. Sr. Josep Cases, el repartiment equitatiu

era el 25% i 25%, veient que Parròquies petites com podien ser Canillo, Ordino i La Massana, degut a la gran extensió que tenen i degut a la seva poca població, sortien bastant perdedores en aquest tema. Diu que no en farà cap cavall de batalla, però que continua pensant que el repartiment s'ha de basar en el 25% i 25% i, si es passa a votació, així es manifestarà, però creu que l'important en el fons és aquesta Proposició de llei.

El M.I. Sr. Josep Cases respon al M.I. Sr. Josep Garrallà que de la proporcional no n'ha parlat, però que hi ha una cosa que és certa, que és que s'està fent una Constitució i que aquesta Constitució, perquè sigui viable, un dels continguts importants que ha de tenir és la representativitat del Consell General i, no cal enganyar-se, com ara no s'hi tornarà a estar més. Pensa que, a més a més, serà bo per al país, que aquesta situació canviï i ara és el moment de fer-ho amb aquesta Constitució i canviarà. Diu que no vol insistir més en el tema dels percentatges i que pensa que el més just fóra que, com que les Parròquies perdran un pes polític important dins d'aquesta Cambra, tinguin els recursos econòmics igualats. Afegeix que potser aquest Consell General no ho farà, i que potser d'aquí a dos o tres anys el Consell General haurà reflexionat i farà que aquesta igualtat econòmica hi sigui i que, per la seva part, vol que consti en acta que considera molt més just que la repartició es faci amb aquest sistema del 25% i 25%, però accepta la Proposició de llei íntegrament. Pensa que la posada en marxa d'aquesta Llei representarà una càrrega per als Comuns a nivell d'infraestructura de personal per poder tirar endavant les Lleis i, en canvi, el Govern podrà pràcticament desmantellar la Conselleria de Serveis Públics, perquè no veu quina raó tindrà de ser la Conselleria de Serveis Públics sense totes aquestes obres que fan els Comuns. Demana al M.I. Sr. Cap de Govern si ja té prevista aquesta reestructuració a nivell pressupostari de la Conselleria de Serveis Públics.

El M.I. Sr. Cap de Govern respon que l'aplicació d'aquesta Llei no ha de suposar forçosament una disminució important de la Conselleria de Serveis Públics, per quant a obres del Govern es necessitarà una infraestructura que en el moment actual no se sap què implicarà i, a més, suposa que es pot arribar a acords amb els Comuns perquè els serveis de la Conselleria de Serveis Públics els puguin facilitar l'ajuda que creguin necessària. Diu que en aquest moment no es pot valorar fins a quin punt es necessitarà una reestructuració de la Conselleria i que s'ha de veure la posta en pràctica.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell pensa que la filosofia d'aquesta Proposició de Llei és bona, però té dos dubtes sobre el seu contingut. Diu que el primer es refereix al punt quatre de la Llei, sobre el qual, si realment els Cònsols s'han posat d'acord, respecta evidentment la seva posició, però considera que s'hagués pogut arribar a una distribució diferent; no obstant, considera que, vista la situació actual i que aquesta Proposició de llei serà un desblocatge de cara a les Parròquies, si la Cambra ho considera oportú, per a ell no hi haurà cap tipus de problema en donar la seva aprovació. Afegeix que volia que aquestes paraules constessin en acta i que d'alguna manera quedi reflectit el seu punt de vista al respecte. Quant al segon dubte, pregunta al Govern com és possible, amb el pressupost o amb els ingressos actuals, que es faci una transferència del 30% i, a partir d'aquí, amb quins ingressos es comptarà a partir d'ara per efectuar una política nacional.

El M.I. Sr. Cap de Govern fa constar que aquesta xifra del 30% no és una xifra aleatòria que hagi sortit en unes converses amb els Comuns, sinó que es una xifra objectiva que s'ha extret de la mitjana que han cobrat, o de les inversions i transferències que ha fet el Govern als Comuns en els últims 10 anys; no és una xifra inventada sinó que és objectiva sobre aquesta mitjana i això vol dir, almenys teòricament, que en relació a la gestió del pressupost no hauria de significar gran variació.

El M.I. Sr. Ramon Canut creu que amb el fons de la Proposició de llei tota la Cambra hi està d'acord, i que hi ha algunes matisacions a nivell del sistema de repartiment. Explica que en el si de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE es va parlar de la voluntat d'assolir la unanimitat de la Comissió en relació a aquesta Proposició de Llei i aquesta unanimitat es va assolir. Diu que avui tampoc convé que es parli de les incidències econòmiques de la derogació de les Lleis d'Equipaments, perquè es podria fer aquesta taula recapitulativa de les derogacions valorades en diners, i potser llavors es veuria d'una forma clara la voluntat d'arribar a un consens que han tingut totes les Parròquies i, si, tal com s'ha dit aquí, aquests serrells consensuats entre tots els Comuns són una evidència xifrada, també ho són les derogacions de les Lleis d'Equipaments que s'han fet fins avui. Demana al M.I. Sr. Síndic General que el debat se centri una mica en aquest sentit i que es procedeixi a què la Cambra doni el seu parer definitiu a través del vot dels parlamentaris.

El M.I. Sr. Síndic General respon que ell no hi té cap inconvenient, però que són els Consellers Generals els qui fan el debat i moltes vegades aquest es desvia cap a un sector o cap a un altre.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que es meravella de com el M.I. Sr. Ramon Canut exerceix de Síndic General i canvia el debat. Afegeix que és important discutir una mica de tot i pensa que, donant per segur que tots estan d'acord amb la filosofia de la Proposició de llei i que inclús al final estaran d'acord amb el sistema de repartiment, malgrat la seva constància en acta, hi ha un problema que és important i aquest problema el té el Govern. Diu que ahir llegia en un mitjà de comunicació ben conegut d'Andorra, una columna d'opinió que feia una reflexió sobre el futur del Pressupost General, que el desglossava en un 55% per a funcionament, un 30% per als Comuns i un 10% per a interessos i plantejava la pregunta, veritablement preocupant, de si en la situació actual, és a dir, amb un 5%, es podran atendre les necessitats de Sanitat, Cultura, Educació, ... Diu que potser és una mica exagerada aquesta intervenció de la premsa, però la pregunta preocupant és en quina situació es pot quedar a nivell pressupostari. Està d'acord amb el M.I. Sr. Cap de Govern quan diu que potser aquest 30% ja el tenien els Comuns anteriorment, però la pregunta que fa es refereix al futur, perquè el futur polític sembla que funcionarà amb la Constitució, però el futur econòmic no és brillant.

El M.I. Sr. Cap de Govern respon que no entrarà en debats de premsa perquè no creu que sigui aquí on aquests s'han de fer. Considera que la premsa no forma part d'aquesta Cambra i no sap les motivacions que haurà tingut l'autor per escriure això, però diu que la premsa és lliure i pot interpretar com vulgui les finances públiques o la política del País. Es ratifica en el que ha expressat anteriorment, i és important de cara a la justa preocupació per les finances públiques, que, en principi, la votació d'aquesta Proposició de llei i la transferència del 30% dels ingressos als Comuns no ha de canviar res de l'actual estructura, ja que l'únic que fa és transferir uns capitals i, al mateix temps, transferir unes responsabilitats que abans tenia el Govern i ara tindran els Comuns. Diu que, en principi, no es deriva que de l'aprovació d'aquesta Proposició de llei n'hagi de resultar una modificació de l'actual estructura dels pressupostos. Troba bé que hi hagi preocupació sobre les futures finances públiques, ja que tothom està preocupat i tothom hi busca solucions, però ha de quedar ben clar que aquesta Proposició de llei no modifica les perspectives.

El M.I. Sr. Francesc Grau vol donar una petita explicació sobre una reserva que va manifestar el M.I. Sr. Xavier Montané en la darrera reunió de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE, on es va acabar de perfilar aquesta Proposició de llei però que, abans de proferir-la, vol dir que està d'acord i comparteix plenament el fons de la Proposició de llei,

que és la descentralització. Però el que potser no comparteix tan a fons, o potser veu que en un futur ocasionarà una distorsió important, és el percentatge que s'ha destinat com a transferència als Comuns, aquest percentatge fix del 30%, tot i que tampoc en vol fer una qüestió de debat ni entorpir el bon funcionament i l'assoliment d'aquesta Proposició de llei. Diu que també comparteix bastant l'asseveració que ha fet el M.I. Sr. Josep Cases sobre aquest criteri de repartiment, però com ja ha manifestat altres vegades abans d'entrar en aquesta sala, no vol que es pugui dir en cap moment que els Consellers Generals de la Parròquia de La Massana o algun d'ells, hagin pogut causar algun destorb o complicar les coses de forma que aquesta Proposició de llei no veiés la llum.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes diu que no voldria que es molestés ningú de la sala, però creu que ja fa molta estona que està donant voltes sobre el mateix assumpte i seria partidari de demanar que s'efectuï la votació.

El M.I. Sr. Miquel Aleix remarca que avui s'està debatent una Proposició de llei de transferències als Comuns que permet descentralitzar les inversions del Pressupost Nacional cap a les competències comunals i creu que aquest és el debat sobre aquesta Proposició de llei. Es felicita novament que sobre el fons ningú la qüestionin i troba lògic que es qüestionin els percentatges de repartiment, perquè cadascú defensa els seus motius, i diu que li sembla important que avui hi hagi unanimitat sobre el fons i el Consell General estigui d'acord en què el país funcionarà amb aquesta Llei de transferències, en principi, molt millor que amb la gestió que es feia des del pressupost central cap a les inversions a les Parròquies. Creu que el debat sobre el futur del finançament del Pressupost Nacional i la possibilitat de capitalització del Pressupost Nacional és un debat que s'haurà de fer una altra vegada, quan s'hagi de debatre, dins de les possibilitats de les transferències que es fan avui, de les despeses de funcionament que hi ha avui i de la inversió que li quedarà per fer al Govern, quins altres sistemes de recaptació es trobaran i quines altres possibilitats hi haurà, perquè és evident que el que haurà de plantejar el Consell General són unes noves fonts d'ingressos que avui dia no estan resoltes ni es resoldran avui, perquè avui s'està aquí per debatre un altra qüestió, que és una Proposició de Llei de Transferències. Pensa que hi ha dos debats i que no s'haurien de convertir en un de sol, sinó que s'ha de tractar a fons el segon, que serà el que permetrà portar una nova possibilitat de capitalització de l'Estat, per poder fer front a les seves despeses.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que voldria insistir en els percentatges del sistema de repartiment -35% i 15%- i voldria deixar clar que, en la reunió de la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE en què hi eren presents els Srs. Cònsols, no tenien els números al davant i després els varen fer; una vegada fets aquests, van reflectir exactament, o més o menys, el que ell pensava, que és que a la Parròquia d'Ordino, aplicant el 35% i el 15%, o aplicant el 25% i el 25%, en 10 anys es perden o es deixen d'ingressar una mitjana de 650 milions. Per a una Parròquia petita com és Ordino, deixar d'ingressar 650 milions és pràcticament el mateix que dir que deixar d'ingressar els ingressos de 5 anys. Afegeix que, per a la Parròquia d'Ordino, personalment no pot estar d'acord amb el repartiment del 35% i el 15%, i continua pensant que hauria d'ésser el 25% i el 25%.

A la vista de l'evolució de les intervencions i no havent-hi cap més observació, el M.I. Sr., Síndic General manifesta que queda aprovada per unanimitat la Proposició de llei de Transferències als Honorables Comuns. Demana si algú vol efectuar alguna constància en acta.

El M.I. Sr. Enric Pujal manifesta:

“Tota la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE dona les gràcies als Srs. Cònsols per la seva col·laboració i per les hores que han perdut ajudant a la Comissió per elaborar aquesta Llei”.

El M.I. Sr. Ramon Canut manifesta el següent:

“Ens hem de felicitar, no, Sr. Síndic?. I avui podríem efectuar un recorregut històric del camí que ha portat a l'aprovació d'aquesta Llei de Transferències, però no ho hem de fer. La història és història. La transcendència d'aquest moment vol il·lusió i vol generositat. El factor determinant, sens dubte, va ésser la separació dels comicis electorals per a Consellers de Comú i per a Consellers Generals d'Andorra, que va iniciar aquest camí. La responsabilitat pròpia dels equips de Comú i la delimitació que s'entreveia ja llavors entre Consellers de Comú i Consellers Generals, per la clara diferenciació de tasques per dur a terme, en va ser l'eix principal. La voluntat dels Comuns per dialogar i consensuar llurs camins cap al progrés en va ésser el motor essencial.

Han calgut esforços i circumstàncies fins avui. És indubtable que el camí per assolir aquesta Llei de Transferències no ha estat gens fàcil, com deia el Sr. Pujal abans, ans el contrari. Però també és indubtable que l'inici d'aquesta Legislatura l'any passat va concretar la il·lusió, facilitat, en gran mesura, amb el diàleg permanent pel que fa referència a la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE i al Consell General, que sempre ha existit entre Parlamentaris i els seus respectius Comuns i amb el Govern d'Andorra.

De lloar és, sens dubte, l'esperit de responsabilitat, de solidaritat i de consens que sempre ha imperat en les reunions de Cònsols.

També és de lloar la voluntat de consens que finalment ha imperat en el si d'aquesta Cambra. La modernització de les Institucions Andorranes es materialitza avui en una primera part, al nostre entendre important, en l'aprovació d'aquesta Llei. Llei que crea una nova vertebració de les relacions entre Institucions, que inicia d'una forma important la delimitació de competències entre l'Estat i les Parròquies, que oficialitza legalment la personalitat de cada institució concernida i que estructura el nou sistema basat en la solidaritat entre Institucions.

La construcció territorial de l'Estat ha de fer-se en la seva integritat, queda camí encara, requereix responsabilitat i rigor polític. Aquesta integritat inclou l'Estat Andorrà ell mateix. L'Estat és una peça fonamental en aquesta organització de Parròquies i l'Estat ha de vetllar per l'articulació del conjunt de les mateixes, garantir el seu bon funcionament i els nous valors d'unitat, de celeritat, que la propera Constitució haurà de legalitzar.

La Constitució crearà el marc legal del sistema que avui encetem; el sistema de la garantia, el sistema de la responsabilitat i el sistema de la solidaritat entre les Institucions.”

I no havent-hi més intervencions i havent-se esgotat l'ordre del dia, el M.I. Sr. Síndic General indica que la continuació de la Sessió Tradicional de Sant Tomàs tindrà lloc avui a les dotze del migdia i aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. És un quart de dotze del migdia.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General